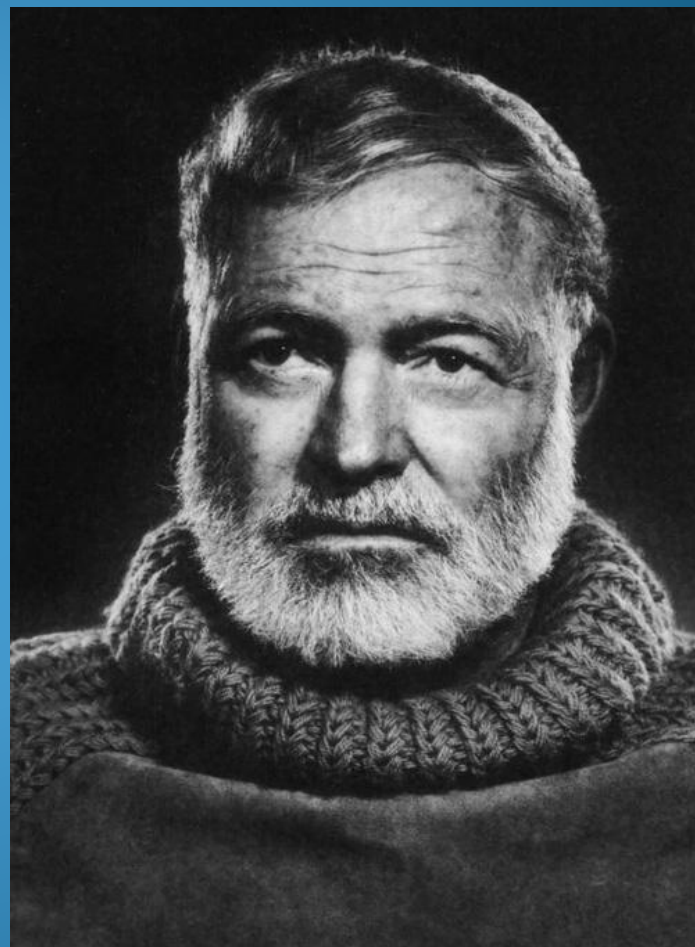

Ернест Хемінгуей

- **Ернест Міллер**

Хемінгуей — американський письменник та журналіст, лауреат Нобелівської премії з літератури за 1954 рік.

Здобув широку популярність завдяки своїм романам та оповіданням, а також завдяки активному та наповненому пригодами життю. Його лаконічний та насичений стиль оповіді відіграв значну роль у літературі ХХ століття.

- Ернест Хемінгуей народився 21 липня 1899 в Оук-Парку, що у передмісті Чикаго, штат Іллінойс, США. Його батько, Кларенс Едмот Хемінгуей, працював лікарем, а його мати, Грейс Голл — музиканткою.

Літературна діяльність

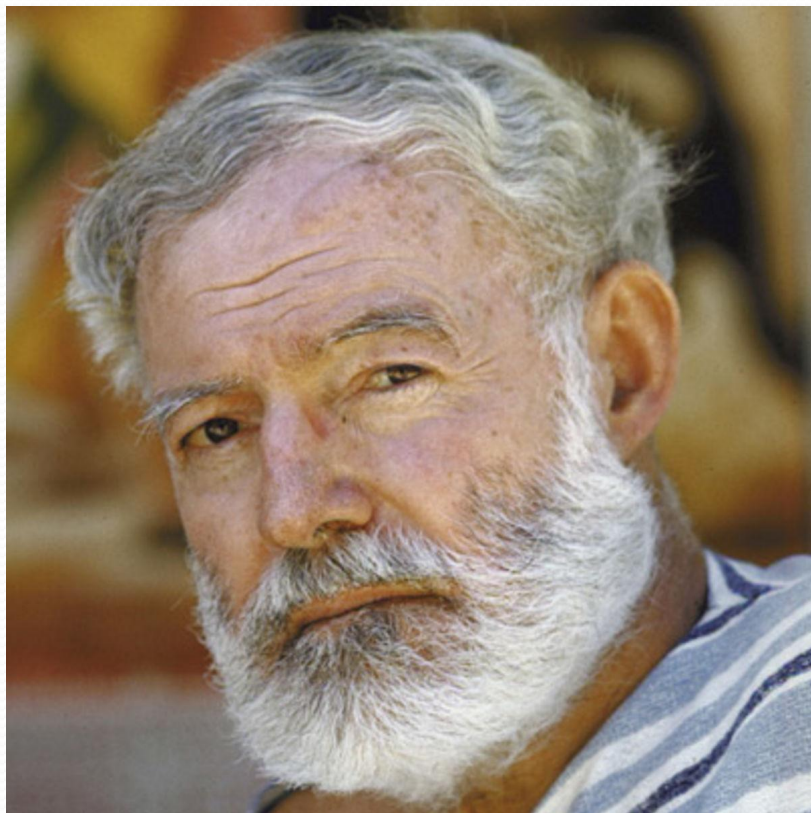
Літературне покликання Хемінгуея з'явилося ще в шкільні роки. Після випуску із середнього навчального закладу він вирішив не вступати до Університету, а переїхав у Канзас, де влаштувався працювати у місцевій газеті Star.

Хемінгуей дуже хотів служити в армії, однак через поганий зір йому відмовляли. Але він все ж зумів потрапити на I Світову війну, влаштувавшись водієм швидкої допомоги. 8 липня 1918 він був поранений на австро-італійському фронті, під Фоссальто-ді-П'яве

● У військовому шпиталі Ернест закохався у медсестру Агнес фон Куровські, що не відповіла йому взаємністю. Ці найяскравіші спогади юності

Хемінгуей ніколи не забував. Після війни Ернест почав працювати журналістом у Чикаго й повернувся до своєї літературних експериментів. Тоді ж він перший раз (із чотирьох) одружився.

- У Парижі, куди його була відрядила газета Toronto Star, Хемінгуей познайомився з такими літературними корифеями, як Ф. С. Фітцджераль, Гертруда Стайн і Езра Паунд, що оцінили праці юнака. У Парижі в 20-ті роки Ернест Хемінгуей бачився з Джойсом. Хемінгуей описав ці події в своїх мемуарах "Свято, яке завжди з тобою"

- Вже у 1925 році була опублікована книга Хемінгуея — «У наші часи».
- Перший, по-справжньому письменницький успіх прийшов до Хемінгуея 1926 року після виходу в світ «І сонце сходить» або «Фієста», песимістичного, але водночас блискучого роману про «втрачене покоління» французьких та іспанських репатріантів 1920-х років. Післявоєнні роки Хемінгуей повністю присвятив літературі

● Основним його місцем проживання був Париж, однак він дуже багато подорожував, оскільки захоплювався гірськими лижами, полюванням і рибальством.

● 1927 року вийшов збірник оповідань «Чоловіки без жінок»,

● а 1933 року — «Переможець не отримує нічого» , які остаточно затвердили Хемінгуея в очах читачів як виняткового автора коротких оповідань. До найвідоміших з них належать «Вбивці», «Коротке щасливе життя Френсіса Макомбера» і «Сніги Кіліманджаро». І все ж більшість читачів запам'ятала Хемінгуея за його романом «Прощавай, зброє!», 1929 — оповідання про історію нещасливого кохання, що розвивалось на тлі баталій Першої світової війни.

- Любов Хемінгуея до Іспанії та кориди відбилась у романі «Смерть після полудня» 1932 рік,
- Роки Великої депресії описані у романі «Мати й не мати» 1937.

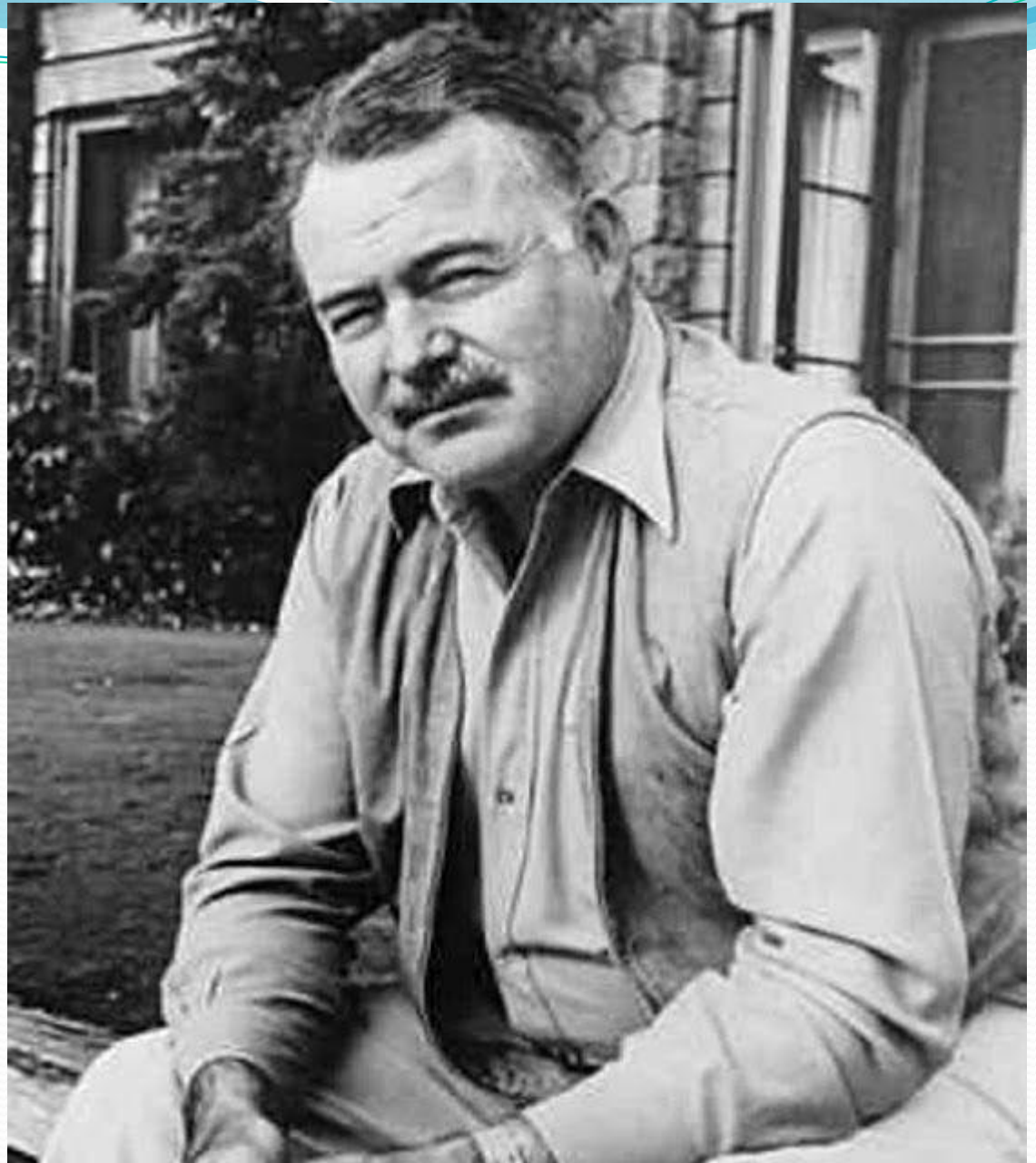
- а 1933 року — «Переможець не отримує нічого» , які остаточно затвердили Хемінгуея в очах читачів як виняткового автора коротких оповідань.

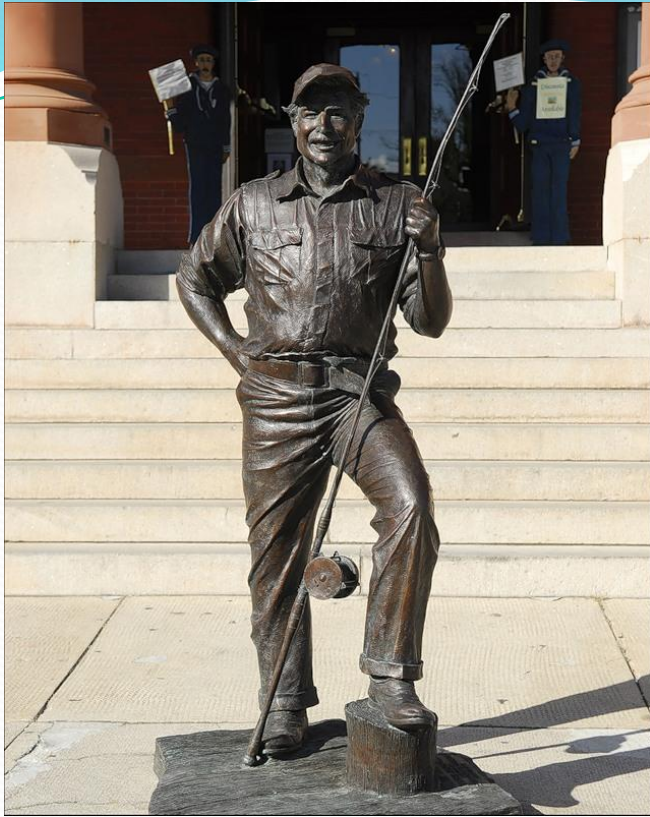
До найвідоміших з них належать «Вбивці», «Коротке щасливе життя Френсіса Макомбера» і «Сніги Кіліманджаро». І все ж більшість читачів запам'ятала Хемінгуея за його романом «Прощавай, зброє!», 1929 — оповідання про історію нещасливого кохання, що розвивалось на тлі баталій Першої світової війни.

- Після війни письменник переїхав на Кубу, де відновив літературну діяльність. Він продовжував подорожувати і 1953 року десь в Африці потрапив у серйозну авіакатастрофу. Того ж року Ернест Хемінгуей отримав Пулітцерівську премію за повість «Старий і море» 1952. Цей твір вплинув також на присудження Хемінгуею Нобелівської премії з літератури за 1954 рік.

1960-го року письменник повернувся до США, Айдахо. Останні роки життя Хемінгуей страждав на тяжкі депресії і розлади психіки, а також на цироз печінки. 1960-го він лежав у клініці Майо в Рочестері (штат Міннесота) з діагнозом депресії та серйозного розумового розладу.

Після повернення з лікарні Хемінгуей вкоротив собі віку, вистріливши собі в лоба з мисливської рушниці, яку подарував йому його дідусь. Це відбулось 2 липня 1961 в його власному будинку в Кетчемі, штат Айдахо, США.

